

СТИМУЛЮВАННЯ ІННОВАЦІЙНО-ІНВЕСТИЦІЙНОЇ АКТИВНОСТІ ВЕЛИКИХ ПІДПРИЄМСТВ ТА КОРПОРАЦІЙ: ПОДАТКОВИЙ АСПЕКТ

STIMULATING INNOVATION AND INVESTMENT ACTIVITY OF LARGE ENTERPRISES AND CORPORATIONS: TAX ASPECTS

У статті розглянуто проблеми підвищення інноваційно-інвестиційної активності великих підприємств та корпорацій за рахунок податкового стимулювання. Проаналізовано досвід розвинених країн щодо підтримки інноваційно-інвестиційної активності великого бізнесу за рахунок використання податкових інструментів. Оцінено пропозиції фахівців щодо встановлення податкових пільг і преференцій для великих підприємств та корпорацій в Україні. Обґрунтовано доцільність використання методів інвестиційної лояльності органів місцевого самоврядування під час реалізації інноваційних проектів. Визначено можливості та обмеження застосування методів інвестиційної лояльності для великих підприємств та корпорацій.

Ключові слова: великі підприємства та корпорації, інноваційно-інвестиційна активність, податкове стимулювання, інвестиційна лояльність.

В статье рассмотрены проблемы повышения инновационно-инвестиционной активности крупных предприятий и корпораций за счет налогового стимулирования. Проанализирован опыт развитых стран по поддержке инновационно-инвестиционной активности крупного бизнеса за счет использования налоговых инструментов. Оценены предложения специалистов по установлению налоговых льгот и

преференций для крупных предприятий и корпораций в Украине. Обоснована целесообразность использования методов инвестиционной лояльности органов местного самоуправления при реализации инновационных проектов. Определены возможности и ограничения применения методов инвестиционной лояльности для крупных предприятий и корпораций.

Ключевые слова: крупные предприятия и корпорации, инновационно-инвестиционная активность, налоговое стимулирование, инвестиционная лояльность.

The article deals with the problems concerning the enhancement of innovation and investment activity of large enterprises and corporations through the use of tax incentives tools. The experience of developed countries in supporting innovation and investment activity of large business due to the use of tax tools is analyzed in the article. The proposals made by the experts in establishing tax privileges and preferences for large enterprises and corporations in Ukraine are evaluated. It was proved that to implement innovation projects it is expedient to use the methods of investment loyalty of local government bodies. The opportunities and limitations for applying methods of investment loyalty for large enterprises and corporations are identified.

Key words: large enterprises and corporations, innovation and investment activity, tax incentives, investment loyalty.

УДК 330.341.1:330

Сазонець І.Л.

д.е.н., професор, завідувач кафедри державного управління, документознавства та інформаційної діяльності

Національний університет водного господарства та природокористування

Кошевий М.М.

к.е.н., доцент кафедри економіки, підприємництва та управління підприємствами
Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара

Постановка проблеми. Забезпечення інноваційно-інвестиційної активності великого бізнесу є актуальним завданням стратегії неоіндустріального розвитку національної економіки України. Це обумовлене тим, що нині весь цикл інноваційно-інвестиційного процесу (від стадії проектування до стадії впровадження та подальшого супроводу) можуть виконати лише великі підприємства та об'єднання, включаючи корпорації. Вони володіють матеріальними, трудовими, інформаційними ресурсами відповідної якості, а також мають можливість залучати необхідні обсяги фінансових ресурсів не тільки шляхом запозичення, але й за допомогою механізмів фондового ринку, що дає їм змогу забезпечувати реалізацію всіх стадій інноваційно-інвестиційного процесу. Однак сьогодні має місце невисока активність великого бізнесу щодо вкладання коштів в інноваційні проекти. Це обумовлене високою рухливістю економічного середовища, його невизначеністю, ризиками, а також недостатньою вмотивованістю великих підприємств та об'єднань щодо здійснення інноваційно-інвестиційної діяльності. Отже, існує нагальна потреба опрацювання питань стимулювання інноваційно-інвестиційної активності великого бізнесу за рахунок поліпшення інвестиційного клімату, включа-

ючи використання податкових пільг та преференцій, що визначає актуальність дослідження.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Вітчизняними та зарубіжними вченими й практиками зроблено значний внесок у розгляд проблем стимулювання інноваційно-інвестиційної активності бізнесу, включаючи використання податкових методів та інструментів. Так, зокрема, С.В. Захарін, О.І. Федорчак, М. Шклярєва [1–3] розглянули проблеми регулювання інноваційно-інвестиційної діяльності в Україні; Р.Ю. Кризьська, В.І. Дмитрієв, Т.В. Мединська та Р.Ю. Черевата [4–6] узагальнили зарубіжний досвід стимулювання інноваційно-інвестиційної активності та визначили можливість його адаптації в Україні; Е.С. Подаков, В.В. Лінтур та М.М. Петрічко [7; 8] проаналізували практику податкового стимулювання інноваційно-інвестиційної діяльності в Україні; Ю.І. Матишак, В.Д. Чекіна, О.І. Марченко та Г.С. Мельничук [9–11] запропонували шляхи вдосконалення системи податкового стимулювання інноваційно-інвестиційної активності в Україні з урахуванням зарубіжного досвіду. Слід відзначити думку голови оргкомітету Київського міжнародного економічного форуму Ю.В. Півоварова, який, характеризуючи

перший з восьми основних державних стимулів розвитку інновацій в Україні, пов'язаний зі стимулюванням корпорацій, які інвестують у НДДКР, зазначив, що сприятливі умови для інвестицій бізнесу в інновації включають зменшення бази оподаткування компаній на суму видатків на НДДКР, пільгові ставки податків і податкові канікули, кредити й гранти, прискорену амортизацію основних засобів, звільнення від зборів на інфраструктуру та земельної ренти, страхування інноваційного експорту, державні закупівлі інновацій [3]. Перелічені інструменти податкового стимулювання інноваційно-інвестиційної активності великого бізнесу досить широко використовуються в розвинених країнах, тому доцільним є дослідження умов та можливостей їх використання в Україні, що визначає мету й завдання дослідження.

Постановка завдання. Мета статті полягає в розробленні пропозицій щодо стимулювання інноваційно-інвестиційної активності великих підприємств та корпорацій за рахунок використання податкових інструментів.

Виклад основного матеріалу дослідження. Стимулювання інноваційно-інвестиційної активності здійснюється за рахунок розроблення та реалізації відповідної фінансової, кредитної, амортизаційної, інфраструктурної, податкової політики на державному, регіональному та міському рівнях управління економікою шляхом використання відповідних інструментів. До податкових інструментів належить надання податкових пільг та преференцій, а також зменшення податкового навантаження шляхом зміни ставки податку, характеру облікової політики, порядку визначення бази оподаткування та методів розрахунку податку тощо.

Зарубіжний досвід свідчить про те, що податкова підтримка інноваційно активних підприємств та корпорацій є одним з важливих чинників реалізації інноваційних проектів та залучення відповід-

них інвестицій. Як зазначають фахівці, до найбільш поширених видів податкових пільг, які отримали широке застосування в зарубіжних країнах, належать податковий кредит, відрахування з оподаткованої бази, відстрочка податкових платежів, спеціальний податковий режим [4–6]. Податковий кредит дає змогу підприємствам знижувати розмір нарахованого корпоративного податку на суму відсотку з витрат на кредитування інноваційної діяльності. Сума кредиту є частиною витрат на інноваційні розробки, на яку можна зменшити податок на прибуток підприємства. У Франції, США, Японії, Нідерландах та Канаді застосовуються податкові кредити на проведення наукових досліджень та розробок, що є відрахуваннями з оподаткованої бази. У Франції, США та Японії відрахування з оподаткованої бази пов'язані зі збільшенням витрат на інноваційну діяльність за певний період. В Канаді та Нідерландах відрахування з оподаткованої бази пропорційне обсягу витрат на інноваційну діяльність. У Німеччині оподатковуються 50% валового прибутку, отриманого від інвестування у сфері венчурного капіталу. Відстрочка сплати податкових платежів дає змогу компенсувати видатки підприємств на реалізацію інноваційних проектів, включаючи придбання спеціального обладнання. Звичайно, цей спосіб підтримки використовується для стимулювання інвестицій в інновації в період економічного занепаду та нестачі коштів, що використовуються на накопичення. З огляду на те, що віддача від інвестицій в реалізацію інноваційного проекту має досить довгий термін, відстрочка сплати податкових платежів дає змогу зменшити обсяг коштів, які потрібні на накопичення.

Українськими науковцями на підставі використання зарубіжного досвіду розроблено такі пропозиції щодо податкової підтримки інноваційно активних підприємств та корпорацій, які узагальнені в табл. 1.

Таблиця 1

Пропозиції щодо податкової підтримки інноваційно активних підприємств та корпорацій

Автор	Зміст
Е.С. Подаков	Система оподаткування повинна мати інвестиційну спрямованість, яка досягається шляхом застосування в оподаткуванні обґрунтованої диференціації ставок податків залежно від розміру одержаного прибутку та рівня використання прибутку на інвестиційно-виробничі цілі. Також можливе застосування знижувальних коефіцієнтів залежно від приросту частки прибутку, що використовується на виробничий розвиток [7, с. 194].
В.В. Лінтур, М.М. Петрічко	Варто в перелік податків, за рахунок яких може бути виданий інвестиційний податковий кредит, включити акцизи, податок на додану вартість та податок на видобуток корисних копалин. Одночасно доцільно встановити терміни надання інвестиційного податкового кредиту, які б відповідали терміну окупності інвестиційного проекту на основі укладення відповідних договорів з податковими органами [8, с. 1152].
Т.В. Мединська, Р.Ю. Черевата	Доцільно прийняти податкові преференції щодо податку на прибуток для підприємств, які здійснюють інноваційну діяльність, та податку на доходи фізичних осіб, які зайняті в інноваційному процесі, що засвідчує досвід Польщі [6, с. 240].
Ю.І. Матищак	Разом зі впровадженням інвестиційного податкового кредиту доцільно створити неоподатковуваний резерв, який є менш відомою формою податкової пільги порівняно з іншими, що можуть застосовуватися в системі прибуткового оподаткування юридичних осіб, але також дасть можливість активізувати інноваційну діяльність [9, с. 35].

Найбільш змістовними є пропозиції В.Д. Чекіної щодо застосування інвестиційного податкового кредиту для цільового стимулювання НДДКР [10, с. 423–425]. Поєднання принципів, механізму надання податкової пільги та інституційних умов може вважатись методичним підходом до обґрунтування пропозицій щодо використання податкових інструментів для стимулювання інноваційно-інвестиційної активності (рис. 1).

На жаль, представлені пропозиції не впроваджені в практику, хоча окремі кроки щодо формування відповідного законодавчого забезпечення мають місце.

Так, зокрема, розроблено проект Закону «Про внесення змін до Податкового кодексу України (щодо встановлення інвестиційних преференцій у виді інвестиційного податкового кредиту)» від 19 серпня 2016 р. № 5037.

Як зазначає О.І. Федорчак, законопроектом «Про внесення змін до розділу Перехідних положень Податкового кодексу України щодо розвитку вітчизняного виробництва шляхом стимулювання залучення інвестицій в реальний сектор економіки через індустріальні парки» від 25 квітня 2016 р. № 2554 пропонується запровадження спеціального режиму оподаткування для платників податків в індустріальних парках. Для учасників індустріальних парків передбачається нульова ставка податку на прибуток перші п'ять років, а наступні п'ять років – 9%. Крім того, встановлюються знижені ставки податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, яке розташоване на території індустріального парку, та земельного податку, а також орендної плати за користування земельною ділянкою, на якій створено індустріальний парк [2, с. 84].

Однак зазначені проекти стосуються встановлення пільг щодо державних податків. В умовах децентралізації влади актуальним є визначення можливостей стимулювання інноваційно-інвестиційної діяльності великих підприємств та корпорацій за рахунок зменшення або звільнення від сплати місцевих податків та зборів. Для цього використовується механізм інвестиційної лояльності органів місцевого самоврядування під час реалізації великими підприємствами та корпораціями інноваційних проектів, спрямованих на підвищення якості життя населення на території присутності [14, с. 144]. Зазначені інноваційні проекти дають змогу впроваджувати енерго- та ресурсозберігаючі технології, модернізувати комунальну інфраструктуру, забезпечувати благоустрій, підвищувати екологічну безпеку тощо. Можливості використання механізму інвестиційної лояльності в Україні, згідно з чинним законодавством, є недостатньо сприятливими. Це пов'язане з невизначеністю компетенції органів місцевого самоврядування самостійно встановлювати ставки на майно та податок від використання земельної ділянки. Водночас саме податки на майно є місцевими податками в розвинених країнах світу. Зокрема, у Великобританії, Іспанії

та Швейцарії саме органи місцевого самоврядування встановлюють ставки податку на майно відповідно до місцевих умов та потреб, що дає їм змогу повністю скористатись механізмом інвестиційної лояльності.

Висновки з проведеного дослідження. Вирішення проблем підвищення інноваційно-інвестиційної активності великих підприємств та корпорацій пов'язане з поліпшенням інвестиційного клімату, включаючи використання податкових інструментів (пільг, преференцій та спеціального податкового режиму). Досвід розвинених країн щодо податкового стимулювання інноваційно-інвестиційної активності великого бізнесу свідчить про доцільність використання таких інструментів, як податковий кредит на проведення наукових досліджень та розробок, зниження бази оподаткування прибутку від використання венчурного капіталу, відстрочка податкових платежів.

Пропозиції фахівців щодо встановлення податкових пільг та преференцій для великих підприємств і корпорацій в Україні включають зниження податку на прибуток та податку на доходи фізичних осіб під час здійснення інноваційної діяльності; встановлення диференційованих ставок податків від отриманого прибутку та зниження коефіцієнтів під час оподаткування прибутку, спрямованого на виробничий розвиток; визначення термінів надання інвестиційного податкового кредиту залежно від терміну окупності інвестиційного проекту; формування поряд з інвестиційним податковим кредитом неоподаткованого резерву, який планується використовувати для реалізації інноваційного проекту.

Запропоновано пропозиції щодо вдосконалення податкового законодавства, пов'язаного зі впровадженням інвестиційного податкового кредиту в Україні з урахуванням зарубіжного досвіду, формалізувати у вигляді методичного підходу, який містить принципи стимулювання, механізм надання пільг та напрями формування інституційних умов реалізації механізму.

Обґрунтовано доцільність використання методів інвестиційної лояльності органів місцевого самоврядування під час реалізації інноваційних проектів. Інвестиційна лояльність органів місцевого самоврядування передбачає зниження податків або звільнення від їх сплати під час реалізації соціально значущих та екологічно безпечних проектів розвитку території. Однак в Україні існують обмеження застосування методів інвестиційної лояльності для великих підприємств та корпорацій з боку органів місцевого самоврядування, пов'язані з повноваженнями щодо встановлення ставок місцевих податків відповідно до місцевих потреб.

Подальших досліджень потребують питання визначення можливостей поєднання податкових інструментів з іншими інструментами стимулювання інноваційно-інвестиційної активності великих підприємств та корпорацій.

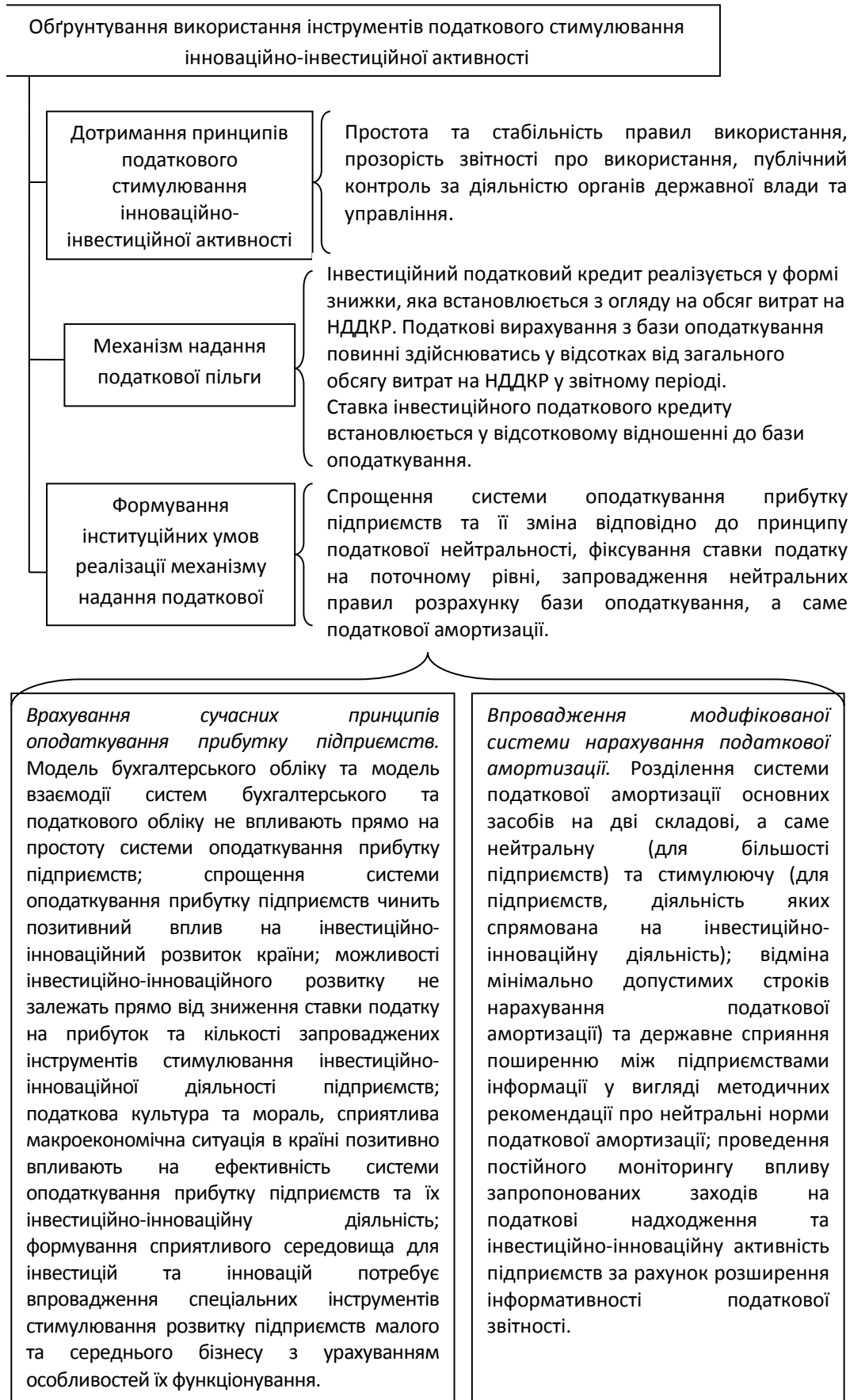

Рис. 1. Схема застосування інструментів інвестиційного податкового кредиту для цільового стимулювання НДДКР (методичний підхід)

БІБЛІОГРАФІЧНИЙ СПИСОК:

1. Захарін С.В. Інвестиційне забезпечення інноваційно-технологічного розвитку економіки: монографія. Київ: КНУТД, 2011. 344 с.

2. Федорчак О.І. Проблеми правового регулювання інвестиційної діяльності. Ефективність державного управління. 2017. Вип. 4(53). Ч. 1. С. 80–94.

3. Шклярєва М.А. Подходы к организации эффективного процесса налогового регулирования инвестиционной деятельности. Академический вестник. 2015. № 2. С. 100–109.

4. Кризська Р.Ю. Методи державного стимулювання інвестиційно-інноваційних процесів: зарубіжний досвід та вітчизняна практика господарювання. Інвестиції: практика та досвід. 2010. № 8. С. 82–86.

5. Дмитрів В.І. Світовий досвід фінансового регулювання інвестиційно-інноваційної діяльності. Ефективна економіка. 2014. № 7. URL: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=3214>.

6. Мединська Т.В., Черевата Р.Ю. Податкове стимулювання інноваційної діяльності в Україні та Польщі в умовах європейського вибору. Економіка і суспільство. 2017. № 13. С. 1149–1156.

7. Подаков Е.С. Сучасні аспекти податкового регулювання інвестиційної активності. Вісник ЖДТУ. 2016. № 1(75). С. 191–196.

8. Лінтур В.В., Петрічко М.М. Вплив окремих елементів податкової системи України на стимулювання інноваційно-інвестиційної діяльності. Науковий вісник Херсонського державного університету. 2014. Вип. 6. Ч. 1. С. 238–241.

9. Матишчак Ю.І. Напрями вдосконалення податкового стимулювання інноваційної діяльності в Україні. Економіка розвитку. 2014. № 3(71). С. 33–36.

10. Чекіна В.Д. Стратегічні напрями податкового регулювання розвитку промисловості у контексті національної неоіндустріальної моделі. Національна модель неоіндустріального розвитку України: монографія / за заг. ред. В.П. Вишневського. Київ: НАН України, Ін-т економіки пром-сті, 2016. С. 405–427.

11. Марченко О.І., Мельничук Г.С. Інвестиційний податковий кредит як стимул до нарощування випуску інноваційної продукції в Україні. Вісник ЖДТУ. 2013. № 1(63). С. 362–366.

12. Півоваров Ю.В. Какое необходимо Украине государственное стимулирование инноваций? URL: <https://inventure.com.ua/analytics/formula/kakoe-neobhodimo-ukraine-gosudarstvennoe-stimulirovanie-innovacij>.

13. Налоговое стимулирование инновационных процессов / под ред. Н.И. Ивановой. Москва: ИМЭМО РАН, 2009. 160 с.

14. Дегтярев А.В., Маликов Р.М., Гришин К.И. Инвестиционный потенциал муниципальных образований: неформальное взаимодействие власти и бизнеса. Общество и экономика. 2011. № 2. С. 141–155.

REFERENCES:

1. Zakharin S.V. (2011) Investytsiine zabezpechennia innovatsiino-tehnolohichnoho rozvytku ekonomiky [Investment support of innovation and technological development of the economy]. Kyiv: KNUVD. (in Ukrainian)

2. Fedorchak O.I. (2017) Problemy pravovoho rehulivannia investytsiinoi diyalnosti [Problems of legal regu-

lation of investment activity]. Efektyvnist derzhavnoho upravlinnia, № 4 (53), Vol. 1, p. 80–94 (in Ukrainian).

3. Shklyarova M.A. (2015) Podkhody k organizatsii effektivnogo protsessa nalogovogo regulirovaniia investitsionnoy deiatelnosti [Approaches to setting up an effective process of tax regulation of investing activity]. Academic Bulletin, № 2, p. 100–109 (in Russian).

4. Kryzaska R.Yu. (2010) Metody derzhavnoho stymulivannia investytsiino-innovatsiinykh protsesiv: zarubizhnii dosvid ta vitchyzniana praktyka hospodariuvannia [Methods of state stimulation of investment-innovation processes: foreign experience and domestic practice of management]. Investytsii: praktyka ta dosvid, № 8, p. 82–86 (in Ukrainian).

5. Dmytriv V.I. (2014) Svitovyi dosvid finansovoho rehulivannia investytsiino-innovatsiinoi diialnosti [Global experience of financial regulation of the investment-innovative activities]. Efektyvna ekonomika (electronic journal), №7. Available at: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=3214> (in Ukrainian).

6. Medynska T.V., Cherevata R.Yu. (2017) Podatkove stymulivannia innovatsiinoi diialnosti v Ukraini ta Polshchi v umovakh yevropeyskoho vyboru [Tax incentives for innovation in Ukraine and Poland in a European choice]. Economy and Society, № 13, p. 1149–1156 (in Ukrainian).

7. Podakov E.S. (2016) Suchasni aspekty podatkovoho rehulivannia investytsiynoi aktyvnosti [Modern aspects of tax regulation of investment activity]. Visnyk ZhDTU, № 1(75), p. 191–196 (in Ukrainian).

8. Lintur V.V., Petrichko M.M. (2014) Vplyv okremykh elementiv podatkovoi systemy Ukrainy na stymulivannia innovatsiino-investytsiinoi diialnosti [Influence of separate elements of the tax system of Ukraine on stimulation of innovation and investment activity]. Scientific Bulletin of Kherson State University, № 6, vol. 1, p. 238–241 (in Ukrainian).

9. Matishchak Yu.I. (2014) Napryamy vdoskonalennia podatkovoho stimulivannia innovatsiynoi diyalnosti v Ukraini [Directions of improvement of tax stimulation of innovation activity in Ukraine]. Ekonomika rozvytku, № 3(71), p. 33–36 (in Ukrainian).

10. Chekina V.D. (2016) Stratehichni napriamy podatkovoho rehulivannia rozvytku promyslovosti u konteksti natsionalnoi neoindustrialnoi modeli [Strategic directions of tax regulation of industrial development in the context of the national neo-industrial model] / Vishnevskiy V.P. (ed.) Natsionalna model neoindustrialnoho rozvytku Ukrainy [National model of neoindustrial development of Ukraine]. Kyiv: Institute of Industrial Economics of the NAS of Ukraine, p. 405–427 (in Ukrainian).

11. Marchenko O.I., Melnychuk H.S. (2013) Investytsiyni podatkovyi kredyt yak stymul do naroshchuvannia vypusku innovatsiynoi produktsii v Ukraini [Investment tax credit as an incentive to increase the production of innovative products in Ukraine]. Visnyk ZhDTU, № 1(63), p. 362–366 (in Ukrainian).

12. Pivovarov Yu.V. (2018) Kakoe neobkhodimo Ukraine gosudarstvennoe stimulirovanie innovacij? [What does Ukraine need to stimulate state innovation?]. Available at: <https://inventure.com.ua/analytics/formula/kakoe-neobhodimo-ukraine-gosudarstvennoe-stimulirovanie-innovacij> (in Russian).

13. Ivanova N.I. (ed.) (2009) Nalogovoe stimuli- rovanie innovatsionnykh protsessov [Tax incentives for

innovative processes]. Moscow: Institute of World Economy and International Relations of Russian Academy of Sciences (in Russian).

14. Degtariov A.V., Malikov R.M., Grishin K.I. (2011) Investitsionnii potentsial munitsipalnykh

obrazovani: nephormalnoe vzaimodeystvie vlasti i biznesa [Investment potential of municipalities: informal interaction between government and business]. Obshchestvo i ekonomika, № 2, p. 141–155 (in Russian).

Sazonets' I.L.

Doctor of Economic Sciences, Professor,
Head of the Department of Public Administration,
Documentation and Information Activity
National University of Water Management and Natural Resources

Koshevyi M.M.

Candidate of Economic Sciences,
Senior Lecturer at Department of Economics,
Entrepreneurship and Enterprise Management
Dnipro National University named after Oles Honchar

STIMULATING INNOVATION AND INVESTMENT ACTIVITY OF LARGE ENTERPRISES AND CORPORATIONS: TAX ASPECTS

The article deals with the problems concerning the enhancement of innovation and investment activity of large enterprises and corporations through the use of tax incentives tools. The problems relate to bettering the investment climate through the improvement of financial, credit, depreciation, infrastructural tax policies at different levels of economic management. Tax incentives tools for innovation and investment activity are tax privileges and preferences, including a special tax regime. The experience of developed countries in supporting innovation and investment activity of large business due to the use of tax tools is analyzed in the article. They include a tax credit for research and development; reduction of taxation of profits from the use of venture capital; deferral of taxes. The foreign practice of applying tax preferences for large enterprises and corporations engaged in innovation and investment activity was generalized. The proposals made by the experts in establishing tax privileges and preferences for large enterprises and corporations in Ukraine are evaluated. These proposals include a reduction of corporate income tax and personal income tax when implementing innovation activity; establishment of differentiated tax rates on income and reduction factors for taxing income used for the development of production; determination of a time limit for providing the investment tax credit depending on the payback period of an investment project; formation along with the investment tax credit of a non-taxable reserve that is planned to be used for the implementation of an innovation project. Special attention is paid to the proposals of specialists to improve the tax legislation related to the use of the investment tax credit and special tax regimes in industrial parks.

It was proved that to implement innovation projects it is expedient to use the methods of investment loyalty of local government bodies. The investment loyalty of local government bodies implies a reduction of or exemption from taxes when implementing socially significant and environmentally friendly projects on territorial development. The opportunities and limitations for applying methods of investment loyalty for large enterprises and corporations are identified.